Laurenţiu Demetrovici - PLANETA GIGANŢILOR
Basm reactualizat pentru nou născuţi

Cică odată, demult, pe când lumea renunţase să mai folosească Dacia sau tramvaiul unu ROŞU şi se plimba în luxoase rachete intercontinentale, erau trei fraţi. Mai precis, doi fraţi şi o soră: Linx, Beny şi Beky.

Într-o zi, pe când se jucau pe Phoebus, mingea le căzu într-o falie.

Cei trei copii nu pregetară să pornească prin falie pentru a-şi recupera splendida minge-bumerang, făcută cadou de unchiul Jynks. Şi tot umblând ei, ajunseră într-o pădure subterană. Speriaţi de întuneric, copiii încercară să se întoarcă însă se loviră de doi butuci imenşi, care se dovediră a fi degetele unui uriaş. Scoaseră un strigăt şi încercară să fugă, dar uriaşul îi înhăţă şi-i aşeză în cutia lanternei sale.

- Crezi că o să-ţi meargă aşa de uşor, pricăjitule ? urlă Lynx şi începu să lovească cu bocancii în pereţii cutiei.

- Necivilizatule ! urlă şi Beny, dă-ne drumul !

Spumegând de furie, cu ochii congestionaţi de indignare, uriaşul urlă :

- Las' că vă arăt eu, stârpiturilor ! - şi zicând aceasta îi scoase afară, le sfărâmă delicat scafandrele şi îi înfipse în aparatul de rotisat pe care-l purta întotdeauna cu el.

Beky, tremurând, rânji încurcată :

- O, domnule uriaş, scumpe domnule uriaş, sper că pe mine nu vreţi să mă prăjiţi.

- Şi de ce nu, scumpo ? Pe ei îi mănânc la prânz, iar pe tine te prepar pentru cină.

- Nu se poate !?

- De ce, mă rog ?

- Pentru că sunt o fetiţă, o fetiţă blândă, nu spun obrăznicii şi o ascult pe mama.

- Haida de, te-am prins cu minciuna.

- Vă înşelaţi !

- Ce vorbeşti, atunci de ce nu eşti acuma la ora de astrofizică, ha ?

- Păi...

- Nici un păi !

- Să vedeţi, e prima dată, jur că nu se mai repetă.

- Nu-i nimic, eu tot te mănânc, m-am săturat de rădăcinoase.

- Dar cum o să mă mâncaţi cu costumul pe mine ?

- Nici o grijă, te decojesc eu.

- Ştiţi, domnule uriaş, dar eu n-am gust prea bun, de când m-am născut mă hrănesc cu comprimate, carnea mea trebuie că miroase a farmacie.

- Nu-i nimic, am eu nişte sosuri picante şi nişte arome delicioase !...

- TĂIAŢI ! TĂIAŢI ! Bill dragă, ce ai ? Te-ai prostit, joci ca un diletant. Parcă eşti căzut în cap, ce naiba, vrei să râdă şi foetusurile de tine ? În premieră ?

Spumegând de furie, cu ochii congestionaţi de indignare, uriaşul strigă :

- Ce ? Las' că-ţi arăt arăt şi ţie stârpitură ! Şi zicând acestea, uriaşul a deschis capacul rotisorului şi-l înfipse pe sărmanul regizor în locul copiilor...